

DUFAĆ SIĘ (4) *vb impf*

Zawsze się.

inf dufać się (2). \diamond *fut 3 sg* dufać się będzie (1). \diamond *con 3 sg f* by dufała się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spuszcząć się na kogo, zwierzać się komu, oddawać się komu z zaufaniem [komu, czemu] (4) :

Na koniec Pánłtwo to wrzczách świeckich byłoby potężnieyńze/ y więcyby fię wam y Pánowie przeławni Krolowie Polńcy/ y tá Litewńka Ziemiá dufálá/ y więtńze wam vrzędy zlecálá. *SkarJedn* 367; Obácźze/ Narodzie Ruńki/ iáko fię tey Stolicy/ ná ktorey ták wiele Heretykow siedziáło/ dufác mańz *SkarJedn* 393, 84; *SkarKazSej* 684b.

Synonim: zwierzać się.

Formacje współrdzenne cf UFAĆ.